

A Bizottság végrehajtási rendelet - tervezete

az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv 29. cikkében megállapított, az erdei biomassa fenntarthatósági kritériumainak való megfelelés igazolásához kapcsolódó bizonyítékokra vonatkozó működési útmutató kidolgozásáról

(EGT vonatkozású szöveg)

Ezt a tervezetet az Európai Bizottság nem fogadta el és nem hagyta jóvá. Bármely kifejtett vélemény a Bizottság szolgálatainak előzetes véleménye, és semmilyen körülmények között nem tekinthető a Bizottság hivatalos álláspontjának.

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

Tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

Tekintettel a megújuló energiaforrásokból előállított energia támogatásáról szóló, 2001. december 11-i (EU) 2018/2018 európai parlamenti és tanácsi irányelvre és különösen annak 29. cikke (8) bekezdésére,

Mivel:

- (1) A (EU) 2018/2001 irányelv új fenntarthatósági kritériumokat állapít meg az energiatermelésre felhasznált erdei biomasszára vonatkozóan, hogy az utóbbiak az európai célkitűzések és a nemzeti hozzájárulások figyelembevétele érdekében a 23. és 25. cikkből eredő megújulóenergia-kötelezettségek részét képezzék, és állami támogatásra jogosultak legyenek. Ezenkívül az (EU) 2018/2001 irányelv előírja a tagállamok számára, hogy a megújuló energia támogatási rendszereinek kidolgozásakor vegyék figyelembe a rendelkezésre álló fenntartható biomassa-ellátást, valamint a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott, a körforgásos gazdaságra és a hulladékhierarchiára vonatkozó elveket a nyersanyagpiacok szűkségtelen torzulásának elkerülése érdekében.
- (2) Ebben az összefüggésben az energiatermelésre felhasznált erdei biomasszát fenntarthatónak kell tekinteni, ha teljesíti az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének 6) és 7) pontjában meghatározott fenntarthatósági kritériumokat, amelyek az erdőhasználattal és a LULUCF-ből származó kibocsátásokkal foglalkoznak.
- (3) Az (EU) 2018/2001 irányelv célkitűzései és az uniós környezetvédelmi jogszabályok közötti koherencia biztosítása, valamint az erdei biomasszára vonatkozó új fenntarthatósági kritériumok tagállamok és gazdasági szereplők általi erőteljes és összehangolt végrehajtása érdekében a (EU) 2018/2001 irányelv előírja a Bizottságnak, hogy dolgozzon ki operatív iránymutatást az e kritériumoknak való megfelelés igazolására szolgáló bizonyítékokról.
- (4) Az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének 6) és 7) pontjában meghatározott, az erdei biomasszára vonatkozó fenntarthatósági kritériumokat a 29. cikk (1) bekezdésének megfelelően kizárólag az elsődleges fás biomasszára kell alkalmazni, amelyet olyan nagyméretű létesítményekben használnak, amelyek villamos energiát, fűtést és hűtést vagy üzemanyagot állítanak elő. Ezért ez a rendelet nem alkalmazandó azokra a létesítményekre, amelyek villamos energiát, fűtést és hűtést, illetve szilárd biomassa-üzemanyagból előállított, 20 MW-nál kisebb teljes névleges bemenő hőteljesítményű tüzelőanyagokat állítanak elő, valamint azon létesítményekre, amelyek 2 MW-nál kisebb teljes névleges bemenő hőteljesítményű gáz-halmazállapotú biomassa-üzemanyagokból villamos energiát, fűtést és hűtést vagy tüzelőanyagot állítanak elő. Ez a második kategória azokat a létesítményeket

foglalja magában, ahol az átlagos biometán áramlási sebesség 200 m³/h-nál alacsonyabb, normál hőmérsékleti és nyomási körülmények között mérve, azaz 0 °C és 1 bar légköri nyomás.

- (5) A fenntartható betakarítási kritériumoknak nem megfelelő erdei biomassza felhasználásának kockázatának minimalizálása érdekében a gazdasági szereplőknek kockázatalapú értékelést kell végezniük, amely az erdei biomassza származási országában hatályban lévő fenntartható erdőgazdálkodási jogszabályokra épül, beleértve a nyomon követési és végrehajtási rendszereket is. E célból a betakarított erdei biomasszára a (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikke (6) bekezdésének a) pontjában meghatározott betakarítási kritériumoknak megfelelő nemzeti és szubnacionális törvények és rendeletek vonatkoznak. A gazdasági szereplőknek azt is értékelniük kell, hogy léteznek-e ellenőrzési és végrehajtási rendszerek, és nincs-e bizonyíték a vonatkozó nemzeti vagy szubnacionális jogszabályok végrehajtásának jelentős hiányára. E célból a gazdasági szereplőknek nemzetközi vagy nemzeti kormányzati szervezetek által készített jogi értékeléseket és jelentéseket kell alkalmazniuk, beleértve a nem kormányzati szervezetektől származó információkat is. A kockázatalapú értékelésnek figyelembe kell vennie az Európai Unió Bíróságának vonatkozó jogsértési határozatait vagy a Bizottság által folyamatban lévő jogsértési eljárásokat is, amelyeket a Bizottság nyilvánosan elérhető jogsértési adatbázisa tükröz.
- (6) Amennyiben nincs bizonyíték arra, hogy nemzeti szinten megfelelne a (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikke (6) bekezdése a) pontjának) alpontjában meghatározott egy vagy több kitermelési kritériumnak, az erdei biomasszát magas kockázatnak kell tekinteni. Ilyen esetekben a gazdasági szereplőknek részletesebben igazolniuk kell, hogy a (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikke (6) bekezdésének b) pontjában meghatározott kitermelési kritériumoknak a forrásterület szintjén működő gazdálkodási rendszerek révén teljesülnek. E tekintetben részletesebben meg kell állapítani azokat a fenntarthatósági bizonyítékokat, amelyeket a gazdasági szereplőknek az erdei forrásterület szintjén működő gazdálkodási rendszereken keresztül kell szolgáltatniuk, összehasonlítva a nemzeti és a nemzeti szint alatti megfeleléségi értékelésben előírtakkal. Ez biztosítja a fakitermelési kritériumok hatékony teljesülését, különösen az erdők felújítása, a védett területek megőrzésére, a talajminőségre és a biológiai sokféleségre gyakorolt fakitermelési hatások minimalizálására, valamint az erdők hosszú távú termelési kapacitásának fenntartására vagy javítására vonatkozó kritériumot.
- (7) Annak biztosítása érdekében, hogy az erdei biomassza-kitermeléshez kapcsolódó biogén kibocsátásokat és -elnyeléseket megfelelően figyelembe vegyék, szükséges, hogy az erdei biomassza nemzeti szinten megfeleljen a LULUCF-kritériumoknak. Különösen az az ország vagy regionális gazdasági integrációs szervezet, amelytől a biomassza származik, a Párizsi Megállapodás részes fele kell, hogy legyen. Ezen túlmenően az érintett országnak vagy regionális gazdasági integrációs szervezetnek a Párizsi Megállapodás keretében be kellett volna nyújtania egy nemzeti meghatározott hozzájárulást, amely kiterjed a földhasználatból, a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó kibocsátásokra és elnyelésekre, és amely biztosítja, hogy a biomassza termeléshez kapcsolódó szénkészletek változásait az ország azon kötelezettségvállalása szerint számolják el, hogy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását az NDC-ben (nemzeti szinten meghatározott hozzájárulásban) meghatározottak szerint csökkentik vagy korlátozzák. Alternatív megoldásként a betakarítási területre vonatkozó nemzeti vagy szubnacionális jogszabályokat kell alkalmaznia a szén-dioxid-készletek és -nyelők megőrzése és javítása érdekében. Ezenkívül bizonyítékot kell szolgáltatni arra vonatkozóan, hogy a bejelentett LULUCF-ágazati kibocsátások nem haladják meg az elnyeléseket, és hogy az erdő szén-dioxid-elnyelőket egy adott referencia-időszakban fenntartják vagy megerősítik.

- (8) Amennyiben az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikke (7) bekezdésének a) pontjában meghatározott LULUCF-kritériumoknak való megfelelés nem bizonyítható, a gazdasági szereplőknek további bizonyítékokkal kell szolgálniuk a forrásterület szintjén működő gazdálkodási rendszerek létezéséről annak biztosítása érdekében, hogy mind az erdei szénkészletek, mind a nyelők szintje hosszú távon fennmaradjon vagy megerősödjön. Ezeknek a rendszereknek tartalmazniuk kell legalább az előre tekintő tervezésből származó információkat, valamint az erdei szén-dioxid-készletek és -nyelők fejlődésének időszakos nyomon követését az erdei forrásterület szintjén.
- (9) Az erdei biomasszára vonatkozó új fenntarthatósági kritériumok alapos ellenőrzése érdekében a gazdasági szereplők által szolgáltatott információknak átláthatónak, pontosnak, megbízhatónak és a csalásokkal szemben védettnek kell lenniük, és a gazdasági szereplők számára lehetővé kell tenni, hogy megbízható tanúsítási szabályokra támaszkodhassanak. E szabályoknak figyelembe kell venniük a Bizottság által a (EU) 2018/2001 irányelv 30. cikkének (4) bekezdése alapján elismert önkéntes nemzeti vagy nemzetközi tanúsítási rendszerek szerepét.
- (10) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiahordozók és a biomassza tüzelőanyagok fenntarthatóságával foglalkozó bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1.cikk

Tárgy és hatály:

1. E rendelet meghatározza a tagállamok által alkalmazandó végrehajtási szabályokat, az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (6) és (7) bekezdésében meghatározott, az erdei biomasszára vonatkozó, kockázatalapú fenntarthatósági kritériumok határozott és összehangolt végrehajtásának biztosítása érdekében.
2. A rendeletet az EU-ban felhasznált bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomassza-tüzelőanyagok előállításához használt összes erdei biomasszára kell alkalmazni, a következők kivételével:
 - (a) az erdőkből származó elsődleges biomassza, amelyekből olyan szilárd biomassza tüzelőanyagot állítanak elő, amelyeket villamos energiát, fűtést és hűtést előállító létesítményekben használnak, vagy olyan üzemanyagok, amelyek teljes névleges hőteljesítménye 20 MW alatt van;
 - (b) erdőkből származó elsődleges biomassza, amelyből olyan gáz-halmazállapotú biomassza-tüzelőanyagokat állítottak elő, amelyeket villamos energiát, fűtést és hűtést vagy 2 MW-nél kisebb teljes névleges bemenő hőteljesítményű tüzelőanyagokat előállító létesítményekben használnak fel, vagy a következő egyenértékű átlagos biometán-áramlási sebességgel:
 - a. ha a biogáz 100% metánt tartalmaz, 200 m³ / h alatt, normál hőmérsékleti és nyomási körülmények között (azaz 0 ° C és 1 bar légköri nyomás mellett) mérve
 - b. ha a biogáz metán és más gázok keverékéből áll, akkor az előző pontban meghatározott küszöbérték újraszámításából származó érték alatt, a metánnak keverékben lévő térfogatarányával arányosan;
 - (c) erdőkből származó másodlagos biomassza.

2.cikk

Definíciók

E rendelet alkalmazásában a következő fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „erdőkből származó elsődleges biomassa”: minden kivágott vagy más módon eltávolított hengeresfa. Magában foglalja az erdőből származó összes fát, azaz az erdőkből kivont mennyiségeket, beleértve a természetes elhalás, valamint a fakitermelés következtében visszanyert fát is. Magában foglalja az összes kéreggel vagy kéreg nélkül eltávolított fát, beleértve a hengeres formában eltávolított vagy hasított, durván négyzetes vagy más formájú fát, pl. ágakat, gyökereket, tuskókat (ahol ezeket kitermelik) és a „durván megmunkált” vagy kihegyezett fát;
- b) „erdőkből származó másodlagos biomassa”: az erdő alapú iparból származó maradványok, beleértve a kérget, a fűrészport és a faforgácsot, amelyek fűrésztelepről vagy famarásból származnak, valamint a fogyasztói felhasználást követően visszanyert fa;
- c) „nemzeti szintű vagy szubnacionális szintű fakitermelési kritériumok” a (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikke (6) bekezdése a) pontjában megállapított kritériumok;
- d) „fakitermelési kritériumok a forrásterület szintjén”: a (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikke (6) bekezdése b) pontjában megállapított kritériumok;
- e) E) „fakitermelés országa”: az az ország vagy terület, ahol az erdei biomassa-alapanyagot termelték;
- f) F) „természetes erdők”: természetes úton felújult őshonos fákból álló erdők, beleértve a spontán és a „támogatott” felújulást;
- g) „félleg természetes erdők”: olyan kezelt természetes erdők, amelyek az idő múlásával számos természetességre jellemző tulajdonságot mutatnak, ideértve a több szintességet, a fajgazdagságot, a véletlenszerű távolságot; vagy ültetett erdők, amelyek az idő múlásával egyre több természetes erdőkre jellemző tulajdonságot mutatnak, ide tartoznak az elhagyott ültetvényszerű erdők, amelyek változatos korszerkezetűek és ahol az őshonos fajok természetesen felújulnak;
- h) H) „ültetvényszerű erdők”: ültetett erdők, ahol intenzíven gazdálkodnak és ültetéskor, valamint, amikor az állomány vágáséretté válik, teljesíteniük kell a következő kritériumokat: egy vagy két fafaj, egyenletes korosztály és egyenlő távolság;
- i) I) „tuskók és gyökerek”: a teljes fatér fogat részei, kivéve a tuskó feletti fás biomassa térfogatát; a tuskó magasságának azt a magasságot tekintjük, amelynél az adott ország gyakorlata, vagy szabályai szerint a fát kivágják;
- j) „holtfa”: a talajon vagy a talajban heverő összes nem élő, fából származó biomassa, beleértve a felszínen heverő fát, a durva törmeléket, az elhullott gyökereket, valamint a legalább 10 cm átmérőjű vagy az érintett ország által használt bármely más átmérőjű tuskókat;
- k) „hosszú távú termelési kapacitás”: az erdő azon képessége, hogy folyamatosan és fenntartható módon árut szállítson, mint például a különböző minőségű faanyag, valamint a nem faipari termékek és szolgáltatások, beleértve a levegő és a víztisztítást, a vadon élő állatok élőhelyének, a rekreációs vagy kulturális tőke fenntartását, és adott esetben több egymást követő erdészeti rotáció áthidalása;
- l) „gazdálkodási rendszer”: az erdőterületre vonatkozóan gyűjtött információk, beleértve a szöveg, térképek, táblázatok és grafikonok, valamint az erdészeti erőforrás-gazdálkodási vagy fejlesztési célok elérése érdekében tervezett és végrehajtott stratégiák vagy gazdálkodási tevékenységek;

- m) a „természetes bolygatás” jelentése a (EU) 2018/841 európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkének 9) pontja szerint;
- n) „nettó éves növekmény”: az élő fák állományának az év elején rendelkezésre álló átlagos növekedése, levonva az állomány átlagos természetes pusztulását;
- o) „LULUCF-kritériumok nemzeti szinten” a (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikke (7) bekezdése a) pontjában megállapított kritériumok;
- p) „LULUCF-kritériumok a forrásterület szintjén”: a (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikke (7) bekezdése b) pontjának b) alpontjában megállapított kritériumok;
- q) a „szénkészlet” jelentése a (EU) 2018/841 rendelet 3. cikke) pontjának 4) alpontjában szerepel;
- r) „szénelnyelő” jelentése a (EU) 2018/841 rendelet 3. cikkének 1) pontja szerint értendő;
- s) „első gyűjtőhely”: olyan gazdasági szereplő által kezelt tároló vagy feldolgozó létesítmény, amely nyersanyagokat közvetlenül az erdei biomassza elsődleges termelőitől szerez be;
- t) „első fél általi audit”: az első gyűjtőhelyre szállító gazdasági szereplő önyilatkozata;
- u) „második fél általi audit”: a szállító ellenőrzése az első gyűjtőhelyet kezelő által;
- v) „harmadik fél általi audit”: a gazdasági szereplő ellenőrzése olyan harmadik fél által, amely független az ellenőrzött szervezettől;

3.cikk

A fakitermelési kritériumok megfelelésének értékelése nemzeti és szubnacionális szinten

1. A tagállamok megkövetelik a gazdasági szereplőktől, hogy ellenőrzött információkat biztosítsanak, amelyek igazolják a kitermelési kritériumok betartását nemzeti vagy szubnacionális szinten. Ebből a célból a gazdasági szereplők kockázatalapú értékelést végeznek, amely pontos, naprakész és ellenőrizhető bizonyítékot nyújt a következő elemek mindegyikére:

a. a kitermelés országa, és adott esetben a régió, ahol az erdei biomasszát termelték, beleértve a forrásterületet, valamint

b. a kitermelés helyére alkalmazandó nemzeti vagy szubnacionális szabályok melyek biztosítják:

i. a kitermelési műveletek jogszerűségét, annak bizonyításával, hogy a fakitermelés megfelel a kitermelés helye szerinti országban alkalmazandó jogszabályoknak, a fát és fatermékeket forgalomba hozó piaci szereplők kötelezettségeinek megállapításáról szóló, 2010. október 20-i 995/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének h) pontjában meghatározottak szerint;

ii. erdőfelújítás, bizonyítva, hogy az alkalmazandó jogszabályok természetes vagy mesterséges felújítást vagy a kettő kombinációját követelik meg, amelynek célja, hogy ugyanazon a területen és a fakitermelési műveletet követő legalább öt éven belül új erdőt hozzanak létre, és hogy a felújított erdőterületen nem romlik le biológiai sokféleség, beleértve azt is, hogy az elsődleges erdők és a természetes vagy félig természetes erdők nem romlanak le, vagy azokat nem ültetvényszerű erdőkkel helyettesítik;

iii a nemzetközi vagy nemzeti jog által vagy az illetékes hatóság által természetvédelmi célokra kijelölt területek hatékony védelme, beleértve a vizes élőhelyként és tőzegként meghatározott területeket is;

iv. Az erdőhasználatot oly módon hajtják végre, hogy a lehető legkisebbre csökkentsék a talaj minőségére és a biodiverzitásra gyakorolt negatív hatásokat, bizonyítva, hogy az alkalmazandó

jogszabályok biztosítják a talajok, fajok és élőhelyek védelmét, és szabályozzák a tuskók, gyökerek, holtfa, és adott esetben tűlevelek vagy levelek eltávolítását;

v. az erdő hosszú távú termőképességének fenntartását vagy növelését annak igazolásával, hogy az alkalmazandó jogszabályok biztosítják, hogy a fakitermelés nem haladja meg az éves növekedést, kivéve azokat az eseteket, amikor ez ideiglenesen indokolt dokumentált erdei kártevők, viharok vagy egyéb természeti bolygatás miatt történik; És nem akadályozza az erdő egészségét és a kapcsolódó ökoszisztéma-szolgáltatásokat;

c. a b) pontban említett nemzeti és szubnacionális jogszabályok nyomon követését, végrehajtását biztosító rendszerek megléte, beleértve a következő elemekre vonatkozó információkat is: A nyomon követésért, végrehajtásért, a meg nem felelésért kiszabott szankciókért, a határozatok elleni jogorvoslati rendszerekért és az információkhoz való nyilvános hozzáférésért felelős hatóságok;

d. a b) pontban említett nemzeti és/vagy szubnacionális törvények és rendeletek végrehajtása során nem áll fenn jelentős hiányosság.

2. Az (1) bekezdés d) pontjában előírt bizonyítékok tekintetében a gazdasági szereplőknek figyelembe kell venniük a nemzeti vagy nemzetközi kormányzati szervezetek által készített jogi értékeléseket és jelentéseket, amelyek részletezik az (1) bekezdés b) pontjában említett nemzeti vagy szubnacionális jogszabályok végrehajtásának hiányát. Figyelembe kell venni az Európai Bizottság által egy tagállam ellen a vonatkozó uniós jogszabályok alapján folyamatban lévő jogsértési eljárást is. A vonatkozó uniós jogszabályok – mint például a 995/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet – megsértése esetén a Bíróság valamely tagállam ellen hozott ítélete a végrehajtás ilyen hiányának bizonyítékának tekintendő.

3. A gazdasági szereplőkre nehezedő adminisztratív terhek minimalizálása érdekében a tagállamok nyilvános adatbázisokat hozhatnak létre, amelyek naprakész információkat tartalmaznak az e cikkben említett elemekről.

4. A gazdasági szereplők dönthetnek úgy, hogy a 4. cikkel összhangban közvetlenül igazolják a fakitermelési kritériumoknak való megfelelést a forrásterület szintjén.

4.cikk

A fakitermelési kritériumoknak való megfelelés értékelése az erdei forrásterület szintjén

1. Amennyiben nem áll rendelkezésre bizonyíték arra vonatkozóan, hogy egy vagy több fakitermelési kritériumnak nemzeti vagy szubnacionális szinten megfelelnek, a tagállamok előírják a gazdasági szereplők számára, hogy bocsássanak rendelkezésre ellenőrzött információkat arról, hogy e kritériumokat a forrásterület szintjén működő és végrehajtott gazdálkodási rendszereken keresztül teljesítették. E célból a gazdasági szereplőknek pontos, naprakész és ellenőrizhető bizonyítékot kell szolgáltatniuk a következő elemekről:

a) azon forrásterület területi határai, amelyre vonatkozóan a megfelelést igazolni kell, és amelyekre a b) pontban említett rendszerek vonatkoznak, beleértve a földrajzi koordinátákat, földterületeket, vagy parcellákat is.

b) A forrásterületen alkalmazható gazdálkodási rendszerek, amik biztosítják az alábbiakat:

i. a fakitermelési műveletek jogszerűsége, többek között annak biztosítása révén, hogy a fakitermelés megfeleljen a 995/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 6. cikkében meghatározott átvilágítási rendszernek;

ii. Az erdőfelújítást úgy végzik, hogy legalább a kitermelt erdőterületek minőségét és mennyiségét fenntartsák, beleértve annak biztosítását is, hogy az erdő a kitermelési műveletet követően legalább öt éves felújítási időszakot kapjon; A felújított erdőterületen nem romlik a biológiai sokféleség, beleértve azt is, hogy az elsődleges erdők és a természetes vagy félig természetes erdők nem romlanak le ültetvényszerű erdőkké, vagy azokat nem helyettesítik ültetvényszerű erdőkkel. Ezt bizonyítják többek között az erdőgazdálkodási tervek, a működési protokollok, a környezeti hatásvizsgálatok, valamint a vonatkozó megfelelőségi ellenőrzések és vizsgálatok eredményei;

iii. Az erdei biomassa nem a természetvédelemre kijelölt területekről származik, beleértve a vizes élőhelyeket és a tőzegeket is, kivéve, ha bizonyíték van arra, hogy az erdei biomassza-termelésére irányuló tevékenység nem ütközik a kijelölt területek védelmi célkitűzéseivel. Ezt bizonyítják többek között a nemzetközi és nemzeti adatbázisok, a hivatalos térképek, az erdőgazdálkodási tervek, az üzemeltetési protokollok, a kitermelési protokollok, a műholdas képalkotás, a környezeti hatásvizsgálatok és a hivatalos naplózási engedélyek, beleértve azokat a feltételeket vagy korlátozásokat, amelyek biztosítják, hogy ne ütközzenek a vonatkozó természetvédelmi célkitűzésekkel, valamint a vonatkozó megfelelési ellenőrzések és vizsgálatok eredményeivel;

iv. az erdőhasználatot olyan módon hajtják végre, amelynek célja legalább a talajminőségre és a biológiai sokféleségre gyakorolt negatív hatások megelőzése. E célból előre meg kell határozni az erdei biomassza-kitermeléssel kapcsolatos releváns kockázatokat. Amennyiben a nemzeti, szubnacionális vagy helyi erdőgazdálkodási iránymutatások másként nem indokolják, a következő megfelelő enyhítő intézkedéseket kell végrehajtani, beleértve a tuskók és gyökerek kitermelésének megelőzését is: Nincs kitermelés a sérülékeny talajokon; A kitermelés fakitermelési rendszereken keresztül történik, amelyek minimálisra csökkentik a talaj minőségére gyakorolt hatásokat, beleértve a talajtömörítés elkerülését is; A fakitermelést oly módon hajtják végre, hogy a lehető legkisebbre csökkentsék a biológiai sokféleség jellemzőire és élőhelyeire gyakorolt hatásokat, beleértve a nemzetközi vagy nemzeti jogszabályok által védett növényeket és állatokat is; Az erdőben helyben megfelelő mennyiségű és választékos holtfa marad; Az tarvágások minimálisra csökkennek; A kitermelés pedig adott esetben elkerüli a tűk és levelek eltávolítását. Ezeket a mérséklési intézkedéseket a vonatkozó megfelelési ellenőrzések és vizsgálatok eredményeinek rendelkezésre bocsátásával, többek között nemzetközi és nemzeti adatbázisokkal, hivatalos térképekkel és műholdas képalkotással, erdőgazdálkodási tervekkel, működési protokollokkal és fakitermelési protokollokkal kell igazolni.

v. a fakitermelés fenntartja vagy javítja az erdő hosszú távú termőképességét. Ez magában foglalja annak biztosítását is, hogy a kivágott fa éves mennyisége ne haladja meg a nettó éves növekményt az érintett forrásterületen a fakitermelési intervenciót megelőző ötéves időszakon belül, kivéve, ha az erdők jövőbeli termelési kapacitásának növelése érdekében más összegek kellően indokoltak; Vagy dokumentált erdei kártevők, viharok vagy más természetes bolygatás miatt. Ezt az állami- vagy magánerdő-nyilvántartási adatok segítségével kell bizonyítani.

LULUCF kritériumoknak való megfelelés értékelése nemzeti szinten

1. A tagállamok előírják a gazdasági szereplők számára, hogy nemzeti szinten olyan ellenőrzött információkat bocsássanak rendelkezésre, amelyek megerősítik a földhasználatra, a földhasználat-megváltoztatásra és az erdőgazdálkodásra (LULUCF) vonatkozó kritériumoknak való megfelelést. E célból a gazdasági szereplőknek pontos, naprakész és ellenőrizhető bizonyítékot kell szolgáltatniuk arról, hogy az az ország vagy regionális gazdasági integrációs szervezet, amelytől az erdei biomassa származik, a Párizsi Megállapodás részes fele, és teljesíti a két feltétel valamelyikét:

i. Az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye részes feleinek 21. konferenciáját követően az éghajlatváltozásról szóló 2015. évi Párizsi Megállapodás értelmében nemzeti szinten meghatározott hozzájárulást (NDC) nyújtott be, amely megfelel a következő követelményeknek:

a) az NDC integrálja a mezőgazdaságot, az erdőgazdálkodást és a földhasználati ágazatokat, vagy egy mezőgazdasági, erdészeti és egyéb földhasználati ágazatként (AFOLU) kombinálva, vagy a mezőgazdaság és a LULUCF ágazatként külön-külön;

b) az NDC kifejti, hogyan vették figyelembe a mezőgazdasági, erdészeti és földhasználati ágazatokat az NDC-ben;

c) az NDC a mezőgazdasági, erdészeti és földhasználati ágazatokból származó kibocsátásokat és abszorpciókat összeveti az ország általános kibocsátáscsökkentési célkitűzésével, beleértve az erdei biomassa kitermelésével kapcsolatos kibocsátásokat is; Vagy

ii. Léteznek a forrásterületre vonatkozó nemzeti vagy szubnacionális jogszabályok, amelyek az erdőkben lévő szénkészletek és -elnyelők megőrzésére és növelésére irányulnak. Ezenkívül bizonyítékot kell szolgáltatni arra vonatkozóan, hogy a bejelentett LULUCF-ágazati kibocsátások az erdei biomassa termelést megelőző tíz évben átlagosan nem haladják meg az elnyelést, valamint, hogy a szénkészletek és -nyelők megőrzése vagy növelése az erdei biomassa kitermelését megelőző utolsó két egymást követő tízéves időszak között történik.

6.cikk

A LULUCF-kritériumoknak való megfelelés értékelése az erdei forrásterület szintjén

1. Amennyiben a LULUCF-kritériumoknak való nemzeti szintű megfelelés bizonyítéka nem áll rendelkezésre, a tagállamok előírják a gazdasági szereplők számára, hogy hosszú távon biztosítsák vagy erősítsék az erdei forrásterület szintjén az erdőgazdálkodási rendszerek meglétét és végrehajtását igazoló ellenőrzött információkat. E célból a gazdasági szereplőknek az alábbi követelményeknek megfelelően pontos, naprakész és ellenőrizhető bizonyítékot kell szolgáltatniuk:

a) meghatározza azon forrásterület területi határait, amelyre vonatkozóan a megfelelést bizonyítani kell, például földrajzi koordinátákkal, parcellákkal, beleértve a földterületek alrészeit is; Meg kell határozni a releváns erdei szénkészleteket, beleértve a föld alatti biomasszát, a föld feletti biomasszát, az almot, a holtfát és a talaj szerves széntartalmát.

b) egy korábbi referencia-időszakban kiszámítják az átlagos erdei szén-dioxid-készleteket és -elnyelőket abból a célból, hogy referenciaértéket állapítsanak meg egy forrásterület erdőszén-készleteinek és nyelőinek fenntartására vagy megerősítésére vonatkozóan. A gazdasági szereplők a 2000-2009 közötti referencia-időszakot vagy más, hasonló hosszúságú és a 2000-2009 közötti időszakot használják fel az erdőnyilvántartási adatok felhasználásának

megkönnyítésére vagy a természeti bolygatások vagy egyéb szélsőséges események hatásainak enyhítésére. A gazdasági szereplőknek megfelelően meg kell indokolniuk referencia-időszakuk kiválasztását. A gazdasági szereplőknek meg kell becsülnie az a) pont alapján egyedileg meghatározott valamennyi érintett szén-dioxid-halmaz referenciaértékeit.

c) írja le a forrásterületen várható erdőgazdálkodási gyakorlat forgatókönyvét egy előre jelzett hosszú távú időtartamra, amely legalább 30 évvel a biomassza forrását képező termelési esemény utáni. Ezt a forgatókönyvet a múltbeli referencia-időszakra dokumentált forrásterületen alkalmazott erdőgazdálkodási gyakorlatok, vagy a meglévő erdőgazdálkodási tervek vagy más ellenőrizhető bizonyítékok alapján kell elkészíteni;

d) az előre jelzett hosszú távú időtartamra vonatkozó átlagos szén-dioxid-készleteket és -elnyelőket az erdő biomasszájának kitermelése után legalább 30 évre, vagy az erdő növekedésének mértékétől függően több évre becsülik. A korábbi referencia-időszakkal való összehasonlíthatóság biztosítása érdekében e becsléseknek az a) és b) pontban említett szén-dioxid-készleteket, adatokat és módszereket kell alkalmazniuk. Amennyiben a gazdasági szereplők nem tudják számszerűsíteni az a) pont alapján meghatározott egy vagy több egyesülést, megfelelő indoklást kell adniuk;

e) hasonlítsa össze a tervezett hosszú távú időszak erdei forrásterületén található átlagos szénkészleteket és -elnyelőket a múltbeli referencia-időszakban lévő erdőszén-készletekkel és -elnyelőkkel. Amennyiben a tervezett hosszú távú időszak átlagos erdőszén-készletei és nyelői megegyeznek vagy meghaladják a múltbeli referencia-időszak átlagos erdőszén-készleteit és elnyelőit, az erdei biomassza megfelel a LULUCF-kritériumoknak a forrásterület szintjén. A gazdasági szereplők az e cikkben meghatározott követelményeknek megfelelően megfelelő ellenőrzőrendszereket hoznak létre a szénkészletek és -elnyelők tényleges fejlődésére vonatkozóan.

7. cikk

Ellenőrzés

1. A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a gazdasági szereplők:

a) benyújtják a fenntarthatóságra vonatkozó állításukat alátámasztó megbízható információkat, amelyek igazolják, hogy a 4-6. cikkben meghatározott követelmények megfelelően teljesültek, és kérésre rendelkezésre bocsátja az ezen információk összeállításához felhasznált részletes adatokat;

b) a (EU) 2018/2001 irányelv 30. cikkének (1) bekezdésében említett tömegmérleg-rendszer használják;

c) gondoskodnak a benyújtott információk független harmadik fél általi ellenőrzés megfelelő színvonaláról, kivéve a nemzeti és szubnacionális szinten a fakitermelési és LULUCF-kritériumoknak való megfelelést, amelyre vonatkozóan az erdei biomassza első gyűjtési pontjáig első fél vagy második fél általi audit végezhető;

d) megfelelő szintű átláthatóság biztosítása, figyelembe véve a könyvvizsgálati megközelítés nyilvános vizsgálatának szükségességét;

e) bizonyítékot szolgáltat arra vonatkozóan, hogy a vonatkozó ellenőrzéseket rendszeresen végzik, beleértve adott esetben az időszakos ellenőrzéseket is.

2. A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy az első bekezdés c) pontjában említett ellenőrzés értékelje a mintavétel gyakoriságát és módszertanát, valamint az adatok megalapozottságát, továbbá ellenőrzik, hogy a gazdasági szereplők által benyújtott információk pontosak, megbízhatóak és védettek-e a csalással szemben.

3. A gazdasági szereplők igénybe vehetik az (EU) 2018/2001 irányelv 30. cikkének (4) bekezdése alapján a Bizottság által elismert nemzeti vagy nemzetközi önkéntes rendszereket az e rendelet 3-6. cikkében meghatározott kritériumoknak való megfelelés igazolására.

8.cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

A Bizottság részéről az elnök

Ursula VON DER LEYEN